

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Capmoale Angela în numele inculpatului Parfenii Igor, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Orhei din 29 septembrie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

*Parfenii Igor XXXXX, născut la XX XXXXX
XXXX, originar și domiciliat în or. XXXX, str. XXXXX
XXX X.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 17.07.2015 - 29.09.2016;

instanța de apel: 22.10.2016 - 05.12.2016;

instanța de recurs: 17.02.2017 - 29.03.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, mun. Chișinău din 29 septembrie 2016, inculpatul Parfenii Igor a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru pronunțarea sentinței în cauză, instanța de fond a constatat că, inculpatul Parfenii Igor urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, la 11 noiembrie 2012, aproximativ ora 18:20, de comun acord și în urma înțelegerii prealabile cu Culinca Gheorghe, în timp ce se afla pe str. 1 Mai din or. Orhei, l-au atacat pe Jelihovschi Timofei cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea acestuia, manifestată prin aplicarea loviturilor cu pumnii în

regiunea capului, în rezultatul cărora lui Jelihovschi Timofei i-au fost cauzate leziuni corporale medii sub formă de traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală, fractura mandibulei din stânga fără deplasare, excoriații și echimoze pe față și în mod deschis a sustras de la acesta un telefon mobil de model „Nokia 2700” în valoare de 2 000 lei și un telefon mobil de model „Samsung SGH-F 480” în valoare de 2 000 lei și cu bunurile sustrase au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate Jelihovschi Timofei o daună materială considerabilă în valoare de 4 000 lei.

Astfel, Parfenii Igor prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea de tâlhărie, adică *atacul săvârșit asupra persoanei în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanelor, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, adică infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Rotaru Vitalie în numele inculpatului Parfenii Igor prin care a solicitat casarea sentinței și achitarea acestuia.

În motivarea cererii de apel, avocatul a invocat că instanța de fond incorect a ajuns la concluzia că Parfenii Igor se face vinovat de infracțiunea incriminată.

Mai mult, apărătorul a menționat că, instanța de judecată la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație faptul că nu au fost administrate suficiente probe care ar demonstra vinovăția inculpatului, totodată însăși partea vătămată nu l-a văzut pe inculpat și nu are careva pretenții față de acesta, fapt care nu a fost luat în calcul de către instanța de fond.

3.1. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Parfenii Igor prin care a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde și eliberarea acestuia din detenție dat fiind faptul că nu se consideră vinovat de comiterea infracțiunii ce i se încriminează.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2016, au fost respinse apelurile declarate de către avocatul Rotaru Vitalie în numele inculpatului Parfenii Igor și ultimul ca fiind nefondate cu menținerea sentinței atacate.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a menționat că deși inculpatul Parfenii Igor nu și-a recunoscut vina, aceasta a fost pe deplin dovedită de probele administrate în respectiva cauză penală și anume:

- *declarațiile părții vătămate Jelihovschi Timofei;*
- *declarațiile martorilor Tricolici Sergiu, Parfenii Irina, Călugăreanu Cristina, Vrabie Veaceslav, Garștea Aliona, Colesnic Cristina și Dubceac Valeriu;*
- *declarațiile condamnatului Culinca Gheorghe;*

- proces-verbal de ridicare din 22 decembrie 2012, prin care de la Tricolici Sergiu a fost ridicat un telefon mobil de model „Samsung SGH -F 480”, de culoare neagră, în husă din piele de culoare neagră (f.d. 25);

- raportul de expertiză medico-legală nr.360/D din 14 decembrie 2012, prin care s-a constatat că în urma examinării medico-legale a documentelor medicale prezentate pe numele lui Jelihovschi Timofei s-a depistat: traumatism craniu-cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală; fractura mandibulei din stânga fără deplasare; excoriații și echimoze pe față care au fost provocate ca rezultat al acțiunii traumatice cu obiect(-e) dur(-e) contondent(-e), care puteau fi pumnii și picioarele, corespund timpului și circumstanțelor indicate. în comun, determină o dereglare a sănătății de lungă durată (mai mult de 21 zile) și se califică ca vătămări corporale medii.(f.d. 20);

- ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 22 decembrie 2012, prin care la materialele cauzei penale a fost anexat ca corp delict un telefon mobil de model „Samsung SGH -F 480”, de culoare neagră, în husă din piele de culoare neagră (f.d. 26);

- sentința Judecătorei Orhei din 14 martie 2013, prin care a fost recunoscut vinovat Culinca Gheorghe în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal (f.d. 176-177);

- informația privind descifrările convorbirilor telefonice de la compania „Orange”, prin care s-a stabilit că la 12 decembrie 2012, ora 01:24. după sustragerea telefonului, a fost introdusă cartela SIM: numărul 60164195, care aparține mamei inculpatului Parfeni Igor, Panfilova Alia;

- informația de la Poliția de Frontieră a RM din care se atestă că în anul 2012 Parfeni Igor a fost ieșit din țară în perioada 02.07.2012 - 29.09.2012. apoi a ieșit din țară la 14.12.2012.

Astfel, analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond corect a încadrat juridic acțiunile inculpatului Parfenii Igor în baza art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, calificându-se ca tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra persoanei în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Mai mult, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a stabilit situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite de Parfenii Igor, încadrarea juridică corespunzătoare

materialului probator administrat în faza de urmărire penală și cercetare judecătorească.

Totodată, instanța de apel analizând declarațiile părții vătămate Jelihovschi Timofei și a martorului Tricolici Sergiu a constatat că acestea sunt veridice, consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului penal, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, care coroborează cu celelalte probe ale dosarului.

Concomitent, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului Parfenii Igor, care au fost contradictorii pe toată durata examinării cauzei penale.

Astfel, instanța de apel a reținut că inculpatul atât la faza urmăririi penale unde a refuzat să dea careva declarații cât și la faza cercetării judecătorești (f.d. 163, Vol. I) a menționat concret că la 11 noiembrie 2012 era la Moscova, acesta fiind audiat la 10.03.2016, însă fiind verificată versiunea ultimului s-a constatat cu certitudine că inculpatul Parfenii Igor se afla pe teritoriul Republicii Moldova la momentul săvârșirii infracțiunii (f.d. 161-163, Vol. I). Mai mult, la întrebările adresate de acuzare acesta a invocat că, a încurcat ceva, nu poate spune cu certitudine, știe că a ieșit din țară, instanța de apel a respins această poziție a inculpatului, or infracțiunea a fost săvârșită în anul 2012, iar într-o perioadă suficientă pentru a revizui cele întâmplante acesta nu relatează cu certitudine ceea ce s-a întâmplat în acea zi.

Totodată, apreciind critic declarațiile inculpatului Parfenii Igor date în ședința primei instanțe, instanța de apel a menționat că în ședința instanței de apel inculpatul Parfenii Igor adoptă o nouă versiune prin care relatează că acesta era acasă, fapt confirmat prin declarațiile martorilor Parfenii Irina, Călugăreanu Cristina, Vrabie Veaceslav, Garștea Aliona, Colesnic Cristina și Dubceac Valeriu.

Mai mult, instanța de apel cu privire la declarațiile martorilor apărării audiați în ședința instanței de apel Parfenii Irina, Călugăreanu Cristina, Vrabie Veaceslav, Garștea Aliona, Colesnic Cristina și Dubceac Valeriu, a indicat că aceștia sunt rude și prieteni ai inculpatului Parfenii Igor, și au optat pentru o versiune de nevinovăție a ultimului.

Instanța de apel a indicat că, la audierea martorilor apărării în ședința instanței de apel s-a constatat cu certitudine că inculpatul Parfenii Igor cunoștea despre faptul că Culinca Gheorghe a propus spre vânzare un telefon, aceasta introducând cartela SIM a mamei sale Panfilova Ala să verifice dacă acesta funcționează, însă în ședința de judecată inculpatul nu putea explica cum putea ajunge telefonul sustras la domiciliul acesteia, din aceste considerente instanța de apel nu le-a apreciat ca veridice.

Astfel, instanța de apel a reținut că, în ședința de judecată s-a dovedit cu certitudine faptul că Parfenii Igor urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, la 11 noiembrie 2012, aproximativ la ora 18:20, de comun acord și în urma, înțelegerii prealabile cu Culinca Gheorghe, în timp ce se afla pe str. 1 Mai din or. Orhei, l-a atacat pe Jelihovschi Timofei cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea acestuia, manifestată prin aplicarea de lovituri cu pumnii în regiunea capului, în rezultatul cărora lui Jelihovschi Timofei i-au fost cauzate leziuni corporale medii sub formă de traumatism craniu-cerebral închis manifestat prin comotie cerebrală, fractura mandibulei din stânga fără deplasare, excoriații și echimoze pe față, în mod deschis a sustras de la acesta un telefon mobil de model „Nokia 2700” cu valoarea de 2 000 lei MD și un telefon mobil de model „Samsung SGH-F 480” cu valoarea de 2 000 lei. și cu bunurile sustrate au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate Jelihovschi Timofei Anatolie o daună materială considerabilă în valoare de 4 000 lei și o dereglare a sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca o vătămare medie (f.d.8, Vol. I).

Prin ordonanța procurorului din 27.12.2012 a fost disjunsă cauza penală de învinuire a lui Parfenii Igor învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal într-o cauză separată (f.d. 1, Vol. I), iar prin sentința Judecătorei Orhei din 14.03.2013, Culinca Gheorghe a fost declarat vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, și în baza art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu stabilirea unui termen de probațiune de 2 ani (f.d.65-66 Vol. I), iar prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15.05.2013 Culinca Gheorghe a fost declarat vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 6 luni, cu executarea în penitenciar de timp închis (f.d. 178-179 Vol. I).

Astfel, instanța de apel a stabilit că, prin decizia din 15.05.2013 devenită definitivă și irevocabilă, care are putere de lucru judecat s-a constatat că, inculpatul Culinca Gheorghe împreună cu o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă în procedură separată au comis infracțiunea de tâlhărie în comun în privința părții vătămate Jelihovschi Timofei, care la 11.11.2012, împreună cu prietenul său Parfenii Igor aflându-se pe str. 1 Mai din or. Orhei, l-a atacat pe Jelihovschi Timofei cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea acestuia, manifestată prin aplicarea de lovituri cu pumnii în regiunea capului, în rezultatul cărora lui Jelihovschi Timofei i-au fost cauzate leziuni corporale medii sub

formă de traumatism craniu-cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală, fractura mandibulei din stânga fără deplasare, excoriații și echimoze pe față, în mod deschis a sustras de la acesta un telefon mobil de model „Nokia 2700” cu valoarea de 2 000 lei MD și un telefon mobil de model „Samsung SGH-F 480” cu valoarea de 2 000 lei. și cu bunurile sustrase au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate Jelihovschi Timofei o daună materială considerabilă în valoare de 4 000 lei și o dereglare a sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca o vătămare medie. Astfel, încât fapta comisă de către Culinca Gheorghe și Parfenii Igor este deja constatată printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă (f.d.65-66 Vol. I).

Instanța de apel a apreciat critic poziția apărării invocate în cererile de apel privind nevinovăția inculpatului Parfenii Igor în comiterea faptei incriminate, or s-a demonstrat cu certitudine faptul că declarațiile inculpatului sunt contradictorii, și anume, prin declarațiile depuse în cadrul cercetării judecătorești, inculpatul Parfenii Igor la întrebarea avocatului unde s-a aflat în ziua săvârșirii infracțiunii a răspuns că „*la 11.11.2012 era, la Moscova*” (f.d. 163, Vol. I), dar în cadrul cercetării judecătorești, inculpatul Parfenii Igor a menționat că „*aproximativ am fost în Federația Rusă, dar eu mi-am adus aminte că pe 11.11.2012 eram acasă și făceam frigărui*” (f.d. 41, Vol. II).

Astfel, instanța de apel a conchis că, declarațiile inculpatului just au fost apreciate critic de către instanța de fond, considerându-le drept o metodă de apărare, în scopul de a se eschiva de răspundere, deoarece ele sunt combătute prin probele administrate în cadrul ședinței de judecată.

Mai mult, instanța de apel a indicat că instanța de fond minuțios, sub toate aspectele, complet și obiectiv, a administrat probele, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel fără nici un dubiu rezonabil a stabilit vinovăția inculpatului Parfenii Igor și corect a calificat acțiunile acestuia în baza art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, potrivit elementelor constitutive, tâlhărie, *adică atacul săvârșit asupra persoanei în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Prin urmare, nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de apel a apreciat-o drept metodă de apărare, ca încercare de a se eschiva de la răspunderea penală, folosindu-se de dreptul lui procesual de a nu recunoaște vina.

Mai mult, instanța de apel a menționat că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia de vreme ce există probe pertinente și concludente care în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor dovedesc vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Astfel, este nefondată alegația avocatului precum că lipsesc careva probe veridice și suficiente care ar demonstra că acesta ar fi comis faptele incriminate, în forma în care i-au fost incriminate, deoarece întreg ansamblul de probe al cauzei penale demonstrează cert culpabilitatea lui Parfenii Igor în săvârșirea infracțiunii de tâlhărie.

Cât privește individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță luând în considerație totalitatea de circumstanțe constatate, ținând cont de gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, de motivul infracțiunii, de persoana celui vinovat, apreciind obiectiv circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea, a aplicat o pedeapsă echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei și anume că, pentru corectarea și reeducarea inculpatului este necesar de a aplica o pedeapsă privativă de libertate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Capmoale Angela în numele inculpatului Parfenii Igor în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea hotărârilor anterioare cu pronunțarea unei noi decizii prin care inculpatul să fie achitat de săvârșirea infracțiunii imputate din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

În motivarea recursului avocatul susține că instanța de apel a luat în calcul doar probele acușării ignorând probele apărării.

Mai mult recurentul indică că probele puse la baza sentinței de condamnare a inculpatului nu demonstrează vinovăția acestuia, iar toate dubiile urmau a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Totodată, avocatul menționează că nu este de acord cu faptul că, instanța de apel a indicat ca puterea lucrului judecat sentința de condamnare a condamnatului Culinca Gheorghe, încălcând totodată și dreptul la un proces echitabil inculpatului, deoarece acesta nu a avut posibilitatea de a adresa întrebări lui Culinca Gheorghe.

În rest recurentul indică dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel.

5.1. În conformitate cu art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Capmoale Angela în numele inculpatului Parfenii Igor, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii contestate, menționând netemeinicia

cerințelor solicitate, deoarece motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței unei erori de drept, prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că, este vădit neîntemeiat.

Recurentul invocă drept temeiuri pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței de apel.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că, nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Ținând seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că, hotărârile instanțelor de fond sunt legale și întemeiate, iar instanța de apel menținând soluția primei instanțe, la examinarea apelului a respectat întocmai prevederile art. 414 alin. (2) și (6) Cod de procedură penală.

Autorul recursului consideră că, instanța de apel, care a menținut soluția primei instanțe, a tras o concluzie greșită în ce privește condamnarea inculpatului în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate.

Colegiul penal constată că, prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, partea vătămată, martorii, a cercetat materialele cauzei și apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că inculpatul este vinovat în săvârșirea infracțiunii imputate.

Cât privește argumentele înaintate de către apărător că, instanța de apel eronat a indicat ca puterea lucrului judecat sentința de condamnare a lui Culinca Gheorghe, încălcându-i inculpatului Parfenii Igor dreptul la proces echitabil, Colegiul penal le respinge ca fiind neîntemeiate, deoarece *principiul puterii lucrului judecat împiedica nu numai judecarea din nou a unui proces terminat, având același obiect, aceeași cauză și fiind purtat între aceleași părți, ci și contrazicerea între două hotărâri judecătorești, adică infirmarea constatărilor făcute într-o hotărâre judecătorească definitivă printr-o alta hotărâre judecătorească posterioară, dată în alt proces.*

Așadar, de vreme ce aceeași problema dedusă judecății într-un litigiu dintre aceleași părți a fost soluționată irevocabil pe cale incidentală sau pe fond într-un anumit sens, rezulta că *acest aspect reținut de instanțe, care a stat la baza soluțiilor din dispozitivul hotărârilor, a dobândit putere de lucru judecat și, în mod corect, trebuie avut în vedere de instanța sesizată ulterior.*

Aceste susțineri sunt sprijinite și de *Hotărârea din 06.12.2007 a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Beian împotriva României)* prin care a fost constatată încălcarea art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Prin Hotărârea pronunțată în cauza Beian contra României, Curtea de Strasbourg a condamnat statul Roman pe motiv că sistemul judiciar românesc nu asigură stabilitatea circuitului juridic prin faptul că permite pronunțarea în cauze identice a unor soluții contradictorii și diametral opuse.

În concluzie, CEDO a stabilit că, instanțele sunt obligate să țină cont de constatările de fapt din procedurile judiciare anterioare, repunerea în discuție a situației soluționate definitiv prin alte hotărâri constituind o încălcare a art. 6.1 din Convenție.

Mai mult, Colegiul penal menționează că, din materialele dosarului se constată că condamnatul Culinca Gheorghe prin cerere a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată conform art. 364¹ Cod de procedură penală (f.d. 65, vol I), prin care a recunoscut fapta imputată acestuia comisă împreună cu inculpatul Parfenii Igor.

Totodată, instanța de recurs ține să indice că, prin ordonanța procurorului din 27 decembrie 2012 (f.d. 1, vol. I) cauza penală în privința lui Culinca Gheorghe și

Parfenii Igor a fost disjunsă până la stabilirea aflării ultimului, deoarece după comiterea infracțiunii Parfenii Igor a plecat într-o direcție necunoscută părăsind locul permanent de trai, astfel eschivând-se de la urmărirea penală, și care se afla la acel moment peste hotarele Republicii Moldova, fapt confirmat de informația parvenită de la Serviciul de Grăniceri.

Totodată, Colegiul penal constată că, din conținutul recursului declarat, recurentul critică stabilirea vinovăției inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate și solicită achitarea lui, deoarece în opinia sa, probele administrate la caz sunt dubioase și nu sunt suficiente pentru condamnarea inculpatului.

Deci criticile formulate de către recurent nu conțin indicii unei erori de drept, și deși apărătorul indică temeiuri expres prevăzute de lege care prevede declararea recursului ordinar acesta nu invocă nici un argument în această privință, ci doar dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, ceea ce nu cade sub incidența art. 427 Cod de procedură penală.

În acest sens, este de menționat că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1), (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, doar activitatea instanțelor privind aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul, este o competență legală a instanțelor de judecată, care, nefiind temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, nici nu poate fi supusă criticii prin intermediul recursului ordinar.

Așadar, Colegiul penal va respinge și celelalte argumente ale apărării privind inadmisibilitatea unor probe, or toate probele care au fost puse la baza sentinței de condamnare a inculpatului au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și au fost consemnate în procesul-verbal.

Colegiul reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fără a se examina temeinicia lor.

Ca urmare, Colegiul conchide că, temeiurile indicate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezentei erorilor de drept, care ar fi temei de

implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunilor imputate, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Capmoale Angela în numele inculpatului Parfenii Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui *Parfenii Igor XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la *26 aprilie 2017*.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan